

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON / KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 P 038521 23 Gž

Novi Travnik, 09.01.2024. godine

Kantonalni sudu u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Aida Pezer Alić, kao predsjednica vijeća, Senad Begović i Mirjana Grubešić, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I.Č. i F.Č. iz J. , nastanjeni na adresi M. bb, zastupanih po punomoćnici Jusufbegović Almi, advokatu iz Bugojna, ul. Bosanska br.63, protiv tuženih: T.V., T.R. i T.S. iz J., nastanjenih na adresi M. bb, koje zastupa punomoćnik Jelena Grulović, advokat iz Banja Luke, ul. Ivana Franje Julića br.11., radi smetanja posjeda, v.sp.400,00 KM, odlučujući o žalbi tuženih, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Jajcu, broj 128 0 P 038521 23 P od 18.08.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.01.2024. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba tuženih se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Jajcu, broj: 128 0 P 038521 23 P od 18.08.2023. godine.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 280,80 KM se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Rješenjem prvostepenog suda odlučeno je kako slijedi:

„I Usvaja se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja te se utvrđuje da su tuženi dana 14.01.2023. godine smetali posljednji mirni posjed tužitelja na parceli označenoj kao k.č. 15-20/3 upisana u p.l.br.2254 k.o. Jajce II na način da su neovlašteno pristupili na parcelu tužitelja i fizički spriječili izvođenje radova na istoj.

Nalaže se tuženima da se suzdrže od daljeg smetanja posjeda tužitelja.

II Odbija se kao neosnovan protivtužbeni zahtjev kojim je predloženo da sud utvrdi da su tužitelji - protivtuženi, dana 12.8.2022.godine i 23.09.2022.godine, izvršili smetanje posljednjeg mirnog posjeda tuženih, na parceli označenoj kao k.č. broj 15-20/30 upisanoj u P.L.broj 2254 k.o. ... , na način da su neovlašteno pristupili predmetnoj parceli i bez odobrenja za građenje i saglasnosti JP Ceste F BiH, počeli sa građevinskim radovima kopanjem

kanalizacionih cijevi, te se nalaže tužiteljima da se suzdrže daljeg smetanja posjeda tuženih-protivtužitelja, uz naknadu troškova postupka.

III Obavezuju se tuženi da solidarno tužiteljima naknade troškove postupka u iznosu od 2.741,20 KM, u roku od 15 dana, pod prijetnjom izvršenja.“

Protiv ove odluke tuženi zastupani po punomoćniku su blagovremeno izjavili žalbu kojom istu pobijaju u cijelosti iz razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, s prijedlogom drugostepenom sudu da predmetnu odluku poništi i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje, uz naknadu troškova sastava žalbe u iznos od 360 KM. U obrazloženju žalbe se navodi da u odluci nisu dati valjani ni zakonski razlozi zbog čega je nekim izjavama svjedoka priklonjena vjera, a nekima ne, te da sud netačno i nepravilno cijeni da su tužitelji bili u posljednjem mirnom posjedu predmetnih nekretnina od 2022. godine i to na osnovu iskaza tuženog koji je izvučen iz konteksta. Nadalje ističu da je tuženi u više navrata isticao, a što potvrđuje i nalaz vještaka geodetske struke, da predmetna parcela po novom premjeru odgovara jednoj gruntovnoj parceli, te da je to sve bio posjed i imanje pravnog prednika tužiteljice i tuženog, koji je tuženi držao u svom posjedu od kako je istu stekao od svog oca, sve do 2022. godine, kada se tužiteljica vratila iz inostranstva. Nadalje u žalbi analizira pojedine iskaze svjedoka, te ističe da su paušalni navodi suda zbog čega je poklonio vjeru iskazima svjedoka tužitelja a nije iskazima svjedoka tuženog. Također navodi da tuženi nisu bilo kojom protivpravnom radnjom smetali posjed tužiteljima, pogotovo tuženi S.T. i R.T. nego su radovi obustavljeni od strane policije koja je više puta izlazila na zahtjev tužitelja i tuženih. Na kraju ističe da tužitelji nisu dokazali ni mirni posjed, jer je nesporno da se za predmetnu nekretninu godinama vode razni sudski sporovi u kojima su i tužitelji i tuženi povlačili tužbe, ili koji su se završavali na neki drugi način.

U odgovoru na žalbu tužitelji su istu osporili u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepeno rješenje, te obaveže tuženog da tužitelju nadoknadi troškove sastava odgovora na žalbu.

Nakon što je ispitao rješenje prvostepenog suda u onom dijelu u kome se žalbom pobija, u granicama razloga iz žalbi, kao i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana

Prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje su stranke u toku postupka predložile i izvele, pravilno utvrdio sve relevantne činjenice na koje je pravilno primijenio materijalno pravo, te je donio ispravnu odluku kada je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, a odbio protivtužbeni zahtjev tuženih.

Za svoju odluku prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i logične razloge, koji kao takvi proizilaze iz provedenih dokaza ocijenjenih na način kako to predviđa odredba člana 8. ZPP-a.

Neosnovani su žalbeni navodi tuženog da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, te shodno tome pogrešno primijenio i materijalno pravo, te da izvedene dokaze nije cijenio u skladu sa odredbom člana 8. i 123. ZPP-a. Naime, prvostepeni sud je upravo na iskazima saslušanih stranaka a pogotovo iskazima svjedoka K.Š. i I.Š. , nalazom vještaka geometra kao i ostalim materijalnim dokazima zaključio da su u vrijeme smetanja posjeda u januaru 2023. godine kao i u 2022. godini tužitelji bila u posjedu predmetne nekretnine. Svjedok K.Š. (kao i svjedok I.Š.) u svom iskazu je naveo da tužitelje nije poznao dok ga nisu angažirali za posao iskopa septičke jame i kada su počeli izvoditi radove rekli su mu da je to njihova parcela, da je više navrata dolazio V.T. i njegova supruga, a zadnja situacija je bila 14.1.2023.godine kada su bili ometani od strane V., njegovog sina S. i supruge R. Kamion je dolazio da istovari bager i on je to spriječio, S. je pozvao policiju i bili su primorani udaljiti se sa lica mjesta po nalogu policije. Radovi su započeti prošle godine u 7/8. mjesecu i tuženi je dolazio deset puta. Svjedok L.M. je u svome iskazu naveo da tužitelje poznaje oko 15 godina, da je vjenčani kum od njihove kćerke da se kuća nalazi na parceli tužitelja i da je oni je uživaju, kada je bilo vjenčanje šator je bio ispred kuće gdje se nalazi parcela, gdje ih je posjećivao dva do tri puta godišnje a u posljednje vrijeme i češće. Njihova je parcela je u granicama od ograde iza kuće pa do puta. Prvostepeni sud je na osnovu gore navedenih dokaza pravilno zaključio da su tužitelji bili u posljednjem posjedu nekretnina označenih kao k.č.15-20/3 upisanih u p.l.br 2254 k.o. ... i to u granicama od ograde iz kuće pa do javnog puta, a i sam tuženi V.T. je izjavo da je spornu nekretninu prestao mirno da uživa 2022.godine kada se tužiteljica vratila iz Austrije. Žalbeni navodi da je ova izjava navedenog svjedoka izvađena iz konteksta su neosnovani, jer su i svjedoci Š.K. i I. izjavili da su i u 2022. godini tužitelji uživali predmetnu parcelu i da su ih i tada tuženi uznemiravali u korištenju premetne parcele prilikom pokušaja da izgrade septičku jamu. Također su neosnovani žalbeni navodi tuženih da je sud selektivno cijenio iskaze pojedinih svjedoka kao i iskaze tuženih. Naime prvostepeni sud je prilikom ocjene iskaza tuženih i pojedinih svjedoka naveo razloge zbog čega ne prihvata njihove iskaze ili da iste prihvata samo djelomično, te je dakle izvršio ocjenu izvedenih dokaza na način kao to propisuju odredbe člana 8. i 123 ZPP-a. Nadalje dolazak na parcelu koju koriste tužitelji i spriječavanje od strane tuženih da radnici koje je angažovao tužitelj istovare bager (prema iskazima svjedoka K. i I.Š.) predstavljalo je čin smetanja posjeda, te su neosnovani žalbeni navodi tuženih da nije dokazano na koji način su tuženi smetali posjed tužitelja. Zabrana od strane policiji da se nastavi sa gradnjom septičke jame, ne utiče na činjenicu da su tuženi smetali posjed tužitelja na način da su prija dolaska policije došli na parcelu koju koriste tužitelji i spriječili radnike koje su angažovali tužitelji da istovare bager čime su počinili čin smetanja posjeda.

Dakle, tužitelji su u skladu sa odredbom člana 425. ZPP-a dokazala posljednje stanje posjeda i nastalo smetanje, te je pravilno prvostepeni sud primjenom člana

315., 327., 329. i 331 stav 1. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj: 66/13 i 100/13,) zaključio da je tužba u ovom predmetu podnijeta blagovremeno, te da se smetanje posjeda desilo upravo na način kako je to navedeno u osporenom rješenju. Također prvostepeni sud je pravilno odlučio kada je odbio protivtužbeni zahtjev tuženi budući da iz provedenih dokaza a posebno iskaza parničnih stranaka je utvrđeno da su tuženi odmah znali za radnje tužitelja koje smatraju smetanjem posjeda, te da je shodno tome protekao rok od 30 dana u kojem su tuženi mogli od suda tražiti posjedovnu zaštitu, a u okviru objektivnog roka od godinu dana (član 327. st. 3 Zakona o stvarnim pravima).

Stoga, kako je prvostepeni sud svoje uvjerenje o osnovanosti tužbenog zahtjeva formirao na osnovu cjelokupne dokazne građe i to kako materijalnih dokaza, vještačenja po vještaku geodetske struke, tako i iskaza parničnih stranaka, kao i pobrojanih svjedoka, te njihovom ocjenom kako pojedinačno, tako i dovodeći iste u međusobnu vezu, dakle na način kako je to propisano odredbom člana 8. i 123. Zakona o parničnom postupku F BiH, pa time i da je u pogledu odlučnih činjenica iznio potpuno jasne i uvjerljive razloge koje su rukovodile sud u donošenju prednje odluke tj. dao potpune, jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju rješenja shodno članu 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku F BiH, to se žalitelji radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud nalazi da preostali žalbeni razlozi žalitelja nisu odlučne prirode i kao takvi ni u čemu ne mogu utjecati na pravilnost i zakonitost donesene odluke, pa iste u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku F BiH nije smatrao za potrebnim da obrazlaže. Prema tome, kako ne postoje razlozi zbog kojih se predmetna odluka pobija, kao ni oni na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, to je valjalo žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu odluku shodno članu 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku F BiH.

U pogledu zahtjeva tužitelja za naknadu sastava odgovora na žalbu ovaj sud nalazi da takav zahtjev nije osnovan obzirom da se radi o radnji koja nije bila neophodna, a niti je propisana kao obavezna, te kako ni sadržaj istog ne opravdava donošenje odluke u smislu člana 387. stav 1. ZPP-a, to je ovaj sud donio odluku kao u stavu drugom izreke.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić

